

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
birželio mėn.
28
ketvirtadienis
Nr. 51 (1025)
★

Kaina 15 kap.

DAVEI ŽODĮ — IŠTESĖK

Rajono kolūkiečiai, MTS darbuotojai, žemės ūkio specialistai prisiėmė garbingus įsipareigojimus, išskviesdami į socialistinį lenktyniavimą Panevėžio rajono gyvulininkystės darbuotojus.

Ką parodė pirmieji šių metų socialistinio lenktyniavimo rezultatai?

Džiugu tai, kad mūsų rajono žemdirbiai gerai padirbėjo vykdamas pavasario sėjos darbus, dauguma rajono kolūkių įvykdė visų kultūrų sėjos planus, atkreipdami rimtą dėmesį į laukų patrešimą organinėmis ir mineralinėmis trąšomis. Tikrai paklaus kūrybinio darbo pavasaris praėjo „Palangos“, M. Melnikaitės vardo, „Nemuno“, „Pirmosios vagos“, „Šetekšnos“ ir kituose kolūkiuose, kurie pirmieji rajone baigė visų vasarinių kultūrų sėją.

Tačiau tai tik pirmieji tvirti mūsų žingsniai kovoje už gausų derlių. Kad įvykdytume savo įsipareigojimus, mes turime gerai prižiūrėti pasėlius, laiku pasiruošti ir nuimti derlių, sudaryti stiprią pašarų bazę visuomeniniams, o tuo pačiu ir mūsų, kolūkiečių, gyvuliams.

Mes davėme žodį ir gyvulininkystės vystymo srityje pasiekti aukštus pieno, mėsos bei kitų gyvulininkystės produktų gamybos rodiklius. Šiandien numeryje spausdinama atlinka apie socialistinio lenktyniavimo su Panevėžio rajonu rezultatus. Matome, kad dauguma gyvulininkystės darbuotojų pasisako už tai, kad būtų besąlygiškai įvykdyti prisiimtųjų įsipareigojimai didinant pieno produkciją. „Neries“ kolūkis šioje srityje žengia pirmųjų gretose. Melžėjų E. Tonkaitės, B. Gurklėnės, P. Makštelienės ir kt. duotas žodis primelžti iš kiekvienos joms priskirtos karvės vidutiniškai iki 2 000 litrų pieno išreiškiamas konkrečiu darbu. E. Tonkaitė, jos bendradarbis iki šiol primelžė apie

1 000 litrų pieno iš kiekvienos karvės. Geros kultūrinės ganyklos, papildomas šėrimas, kruopšti priežiūra, savalaikis melžimas, meilė karvėms, — štai jų laimėjimų priežastis.

Ivykęs rajono kolūkių karvių melžėjų, kerdžių, galvijų fermų vedėjų, kolūkių pirmininkų ir žemės ūkio specialistų pasitarimas parodė, kad „Aukštaičių“, M. Melnikaitės vardo, „Ateities“ ir kituose kolūkiuose ne tik kad nekyla pieno produkcija vasaros laikotarpiu, o kas mėnesį smunka. „Aukštaičių“ kolūkyje iki š. m. birželio 1 d. vidutiniškai iš vienos karvės primelžta 225,8 litro, o praėjusiais metais tuo pačiu laikotarpiu — 287,1 litro, sumažėjo — 61,3 litro pieno. Kame gi priežastis?

Visų pirma, čia nesudarytos reikiamos sąlygos, silpna darbo organizacija, visiškai žemės ūkio specialisto apsilaidimas. Šio kolūkio buvęs žemės ūkio specialistas Guogienė nieko nedarė, kad pakiltų pieno primelžimo rodikliai, karvės buvo ganomos po pūdymus, kur nebuvo pakankamas kiekis žolės. Taip pat kolūkyje metai iš metų nepagaminamas pakankamas kiekis stambiųjų ir sultingųjų pašarų. O tai labai atsiliepia į gyvulių produkciją žiemos ir ypač pavasario metu. Nepatinkamas papildomas karvių ir kitų gyvulių šėrimas žaliuoju pašaru ganykliniu laikotarpiu. Aukštaitiečiai, o tuo pačiu ir M. Melnikaitės vardo, „Lauko spartuolio“, „Pirmūno“, „Ateities“, „Bugailiškių“, „Vienybės“ ir kitų kolūkių melžėjos, kerdžiai, galvijų fermos vedėjai, kolūkių pirmininkai ir žemės ūkio specialistai turi nepamiršti savo prisiimtųjų įsipareigojimų socialistiniame lenktyniavime su panevėžiečiais ir, įsijungdami visomis jėgomis į darbą, garbingai ištesėti savo duotą žodį.

Aukščiau socialistinio lenktyniavimo vėliavą!

SKAPIŠKIO MTS PRALENKĖ KUPIŠKIEČIUS

Vykdamas pūdymų arimą bei kitus jų įdirbimo darbus š. m. birželio 20 dienos daviniaus Skapiškio MTS mechanizatoriai, lenktyniaudami su Kupiškio MTS mechanizatoriais, pralenkė juos. Šių metų pūdymų arimo planą skapiškiečiai įvykdė 37,8 proc., kultivacijoje — 35 proc., tuo tar-

pu kai Kupiškio MTS mechanizatoriai suarė 18,9 proc. pūdymų ir sukultivavo 8,8 proc.

Skapiškio MTS mechanizatoriai deda visas pastangas, kad jų zonos kolūkiuose sekančiais metais būtų išaugintas gausus žiemkenčių derlius.

P. Balkauskas

Šakių rajono Lenino vardo kolūkis — vienas priešakinių respublikos kolūkių. Kolūkio pirmininkas — Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas Kostas Glikas. Šiais metais žemės ūkio artelė žymiai padidino gyvulininkystės produktų gamybą. Per 8 šių metų mėnesius iš kiekvienos karvės primelžta po 1 487 kilogramus pieno, 100 hektarų ariamos žemės jau gauta po 12,5 centnerio kiaulienos. Kolūkis šiais metais paruošė apie 200 tonų bekono — beveik du kartus daugiau negu praeitais metais. Šiuo metu penima 1 300 kiaulių.

Kolūkio gyvenvietėje pastatyta daugiau kaip 10 naujų namų, pastatytos naujos mechanizuotos fermos — karvidė, kiaulidė, veršidė, M. Ogajaus nuotr.

šešiolikai automašinių garažas ir kiti pastatai. Kolūkio antparke yra 14 sunkvežimių, 3 lengvosios automašinos, 1 autobusas ir 6 motociklai. Baigiama statyti 2 tukstančių vietų kiaulių stovykla su mechanizuota virtuve, kabinaisiais keliais ir vandentiekio bokštu. Artelėje dirba apie 10 specialistų su viduriniu ir aukštesiuoju mokslu. Nuo traukoje: naujoje ketureilėje kolūkio karvidėje. Iš kairės į dešinę: melžėja Marija Skrinžiūnienė, primelžusi iš kiekvienos karvės per 8 mėnesius po 1 916 kg pieno, fermos brigadininkė Agota Kutaitė ir melžėja Natalija Rudzevičiūtė, primelžusi iš kiekvienos karvės po 1 776 kg pieno.

(ELTA).

UŽ PASIEKTUS LAIMĖJIMUS, VYKDANT PŪDYMŲ ĮDIRBIMĄ, PAGAL GERIAUSIUS DARBO REZULTATUS, Š. M. BIRŽELIO 20 d. ĮRAŠOMI Į RAJONINĘ GARBĖS LENTĄ:

TRAKTORINĖS BRIGADOS:

1. Skapiškio MTS V traktorinė brigada (brigadininkas A. Ramonenko), dirbanti M. Melnikaitės vardo kolūkyje, įvykdžiusi pūdymų arimo planą 145,6 proc.

TRAKTORININKAI:

1. Skapiškio MTS traktorininkas B. Breskus, suaręs 83 ha pūdymų;
2. Skapiškio MTS traktorininkas A. Vilėniškis, suaręs 57,8 ha pūdymų;
3. Skapiškio MTS traktorininkas A. Šilas, suaręs 40 ha pūdymų;
4. Skapiškio MTS traktorininkas A. Grigas, suaręs 28,5 ha pūdymų;
5. Skapiškio MTS traktorininkas P. Beinoris, suaręs 28,5 ha pūdymų;
6. Kupiškio MTS traktorininkas P. Padleckas, suaręs 24 ha pūdymų.

TRADICINĖ RAJONO DAINŲ ŠVENTĖ

Praeitą sekmadienį Kupiškio miesto stadione įvyko tradicinė rajono dainų šventė. Dainų šventėje dalyvavo 1 200 saviveiklininkų, t. y. 200 daugiau, negu praeitais metais, atstovavusių „Aušros“, „Juodpėnų“, Marytės Melnikaitės v., „Laisvės“, „Lukonių“, „Vedrupio“, „Aukštaičių“, „Skodinio“, „Mūsų rytojau“ ir kitų rajono kolūkių bei įstaigų saviveiklos kolektyvus.

Dainų šventė — didžiulis įvykis rajono kultūriniame gyvenime. Tai liudija ne tik gausus dainų šventės dalyvių būrys, bet ir gausi minia žiūrovų, užtvindžiusi visą erdvią stadiono aikštę.

Dainininkams pakaltomis vadovavo dirigentai Zinkevičius, Mikantavičius ir Liaudanskas. Galingu sriautu nuskambėjo kompozitoriaus Novikovo daina „Yra tokia partija“. Mišrus choras taip pat sudainavo ukrainiečių liaudies dainą „Nubalnoti jau žirgeliai“, rusų liaudies dainą „Uola“, kompozitoriaus Švedo „Kolūketiška valsa“, „Pavasari“ ir dainas „Mes už taiką, jaunieji draugai“ (muz. Kuprevičiaus), „Daina apie Tėvynę“

(muz. Dunajevskio). Su pasisekimu moterų choras sudainavo St. Šimkaus harmonizuotą lietuvių liaudies dainą „Ar aš tau, sese, nesakiau“, bulgarų jaunimo dainą „E-cho!“ ir kt. Taip pat sėkmingai pasirodė vaikų choras, išpildęs Venckaus harmonizuotą lietuvių liaudies dainą „Senis pyko“, „Ačiū Partijai“ (muz. Novakausko), „Jaunųjų leniniečių atostogų dainą“ (muz. Venckaus) ir kt.

Sokėjai, Guobytės, Varkalytės ir Dambauskaitės vadovaujami, atliko „Kolūkio pirmininką“, „Gyvatarą“, „Žilvitį“, „Sukėjų“, „Sadutę“, „Blezingėlę“ ir kt. lietuvių liaudies šokių.

Taip pat pasirodė rajono mokyklų mokiniai, berniukai su vėliavėlėmis ir mergaitės su lankais.

Ypač didelio pasisekimo susilaukė „Aušros“ kolūkio senieji saviveiklininkai, atlikę kupiškėnų kadrilį.

Dainų šventėje nenuskambėjo kolūkiniame kaime įprasta sutartinė. Kolūkiniai chorai dalyvavo negausiai, o ir dalyvavusieji nebuvo skaitlingi. Žinoma, galėjo būti įdomesni šokiai ir žaidimai.

TRUMPAI IŠ RESPUBLIKOS

MOKSLININKŲ INDĖLIS

Lietuvos TSR Mokslų akademija per 16 savo gyvavimo metų paruošė daug jaunų mokslininkų kadrų. Šiuo metu vien aspirantūroje studijuoja apie 200 respublikos aukštųjų mokyklų absolventų. Plati ruošiamų darbų tematika. Mokslas darbuotojas A. Meklenburgas apgynė disertaciją „Šieno derlingumo ir kokybės nustatymas Nemuno žemupio pievose“, asistentas M. Strukninkas ištyrė kviečių susirgimus ir kovos prieš juos priemones.

Biologijos instituto mokslinis bendradarbis S. Stašauskaitė eilę metų tyrinėjo, kaip vitaminai veikia daržovių derlių.

LEIDINYS DRAMOS SAVIVEIKLININKAMS

Respublikiniai Liaudies kūrybos namai išleido „Dramos meno saviveiklai rekomenduojamų veikalų sąrašą“. Šiame leidinyje nurodomi beveik visi pokariniais metais lietuvių kalba išleisti dramų kūriniai, skirti meno saviveiklos scenai.

NAUJAS LIETUVIŠKAS FILMAS

Lietuvos kino studija pagal rašytojo J. Dovydaičio kino scenarijų kuria naują meninį filmą „Tiltas“.

Šiuo metu vyksta bandomieji filmavimo darbai. Pagrindiniai filmavimai atliekami Kauno rajone, Prienuose, Jonavoje ir kt.

(ELTA)

PRODUKTYVIAU IŠNAUDOKIME GANYKLAS, GERINKIME GYVULIŲ PRIEŽIŪRĄ, SPARČIAI DIDINKIME PIENO GAMYBĄ!

KERDŽIUS—SVARBI FIGŪRA

Kerdžiaus pareigos — svarbios ir atsakingos. Kas, jei ne kerdžius atsakingas už tinkamą gyvulių ganyką, jų išsaugojimą, už nuolatinį pieno gamybos didinimą vasaros metu. Jis pirmasis pastebi trūkumus melžėjų darbe, geriausiai pažįsta gyvulius, mato, ko jiems trūksta, jaučia, kokių priemonių reikia imtis gyvulių priežiūros pagerinimui. Geras kolūkio kerdžius — aktyvus kovotojas už visų negerovių pašalinimą, už pavyzdinę gyvulių priežiūrą. Kiekvieno kerdžiaus garbės ir pareigos reikšmės ieskoti naujų rezervų gyvulių produktyvumui kelti, gaunamos produkcijos savikainai sumažinti. Jam turi rūpėti, kad melžiamos karvės būtų ganomos dieną ir naktį, kad, atsižvelgiant į ganyklų kokybę, būtų organizuotas papildomas šėrimas žaliaisiais

pašarais, užtikrintas normalus gyvulių girdymas švairiu vandeniu. Ne mažesnę dėmesį kerdžius turi skirti karvių skaičiui toliau didinti, esamoms karvėms ir telyčioms išsaugoti, karvių bergždumui likviduoti. Tai įmanoma pasiekti, kada kerdžiai dirba pastoviai, nekaltiojami. Todėl teisingai daro „Mituvos“, „Aušros“, „Vėžionių“ ir kitų kolūkių vadovai, sudarydami sąlygas tiems patiems kerdžiams dirbti eile metų.

Kolūkių kerdžiai! Nepamirškite, kad nu jasy ir sumanu mo žymia dalimi priklausau karvių produktyvumo kilimas, socialistinio lenktyniavimo su Baltarusijos TSR kolūkiečiais sutartyje prisiimtų išipareigojimų garbingas įvykdymas.

(Iš drg. SLAPŠIO pranešimo rajono gyvulininkystės darbuotojų pasitarime)

Kiekviena karvė turi duoti pieno

Mūsų kolūkio karvės mažai kuo skiriasi nuo „Ateities“ žemės ūkio artelės visuomeninės bandos tiek veisle, tiek ir pačia išvaizda. Bet pieno duoda dvigubai daugiau. Mano manymu, čia jokios paslapties nėra. Jau kelinti metai melždama karvės patyriau, kad kiekviena sveika, nenusenusi karvė, jeigu ją gerai prižiūrėsi, duos ne po 3—4, bet po 10—15 litrų pieno per dieną. Tik, žinoma, teisingai reikia suprasti tuos žodžius „gerai prižiūrėti“. O pasirodo, ne visos karvių melžėjos tai supranta. Gerai prižiūrėti, reiškia nuolat rūpin-

tis, kad galvijai būtų sotūs, laiku pagirdyti. Dabar vasaros metu, melždama ir prižiūrėdama 9 karves, aš visą dieną praleidžiu prie jų. Ypač daug darbo giedria, kaitrią dieną. Tuomet karves tenka girdyti net 6 kartus. Be to, reikia nuo ryto paganyti taip, kad vidudienį, per pačią kaitrą, karvės galėtų ilsėtis. Daugelis kolūkiečių bando teigti, kad naktinis karvių ganymas nenaudingas: esą, karvės naktį neėda. Tai ne tiesa. Kai karvės įpranta, kaip tik daugiausia ir ēda naktį. Priėdę rasotos žolės, jos dieną mažiau geria,

daugiau pailsi, noriai ēda papildomą koncentruotą bei žaliąjį pašarą, o tuo pačiu daug daugiau duoda ir pieno.

Šiais metais, lenktyniaudama su Gurklie, pasižadėjau iš kiekvienos karvės primelžti ne mažiau kaip po 2 000 litrų pieno. Nebabejoju, kad pažadą ištesėsiu, nes žinau, kad padidinus iš kiekvienos karvės pieno išmilžį, o tai pasiekti man padės gera karvių priežiūra, sustiprės kolūkis ekonomiškai, pakils darbadienio vertė.

E. Tonkaitė

„Neries“ kolūkio karvių melžėja

KULTŪRINĖ GANYKLA—BRANGUS KOLŪKIO TURTAS

Prieš kelius metus mūsų kolūkio karvių melžėjos neturėjo kuo pasidžiaugti. Karvės žiemą duodavo pieno nedaug, o ir vasarą jų pleningumas mažai tepakildavo; nebuvo gerų ganyklų. Jau 1952 metais susirūpinome ganyklų gerinimu. Kultūrinių žolių sėklų gavome tik tiek, kad tegalėjome apseiti vos mažą sklypelį. Tik kasmet plėsdami kultūrinių pievų plotus, šiandien mes jau turime vietoje mažaverčių, krūmokšnių apaugusių balų, 79 ha puikios pievos, ganyklos.

Noriu trumpai papasakoti, kaip mes kultūrinome pievas ir kokią iš jų turime naudą. Mes kultūrinome kupsuotas, krūmuotas pelkes. Jas nusausinę ir suarę, pamatėme, kad sėti kultūrinių žolių dar negalima. Dirva buvo dar nelygi, be to, vietomis negiliai užverstos vikšvos ir kitos laukinės žolės pradėjo rodyti savo daigus. Pasirodo, kad išarus tokią pievą, pirmus metus ją reikia apseiti linais arba avizomis. Šios kultūros tokiam plėšinyje puikiai auga. Gi antrus metus galima sodinti šakniavaisius. Tik tuomet jau pakankamai išsipurena, išsilygina dirva, pranyksta įvairiausios laukinės žolės ir jau galima sėti kultūrines žoles. Jas pasėti reikia ne vėliau birželio mėnesio. Kad būtų tankesnė pievos veja, reikia daugiau įsėklą dėti pievinės miglės. Anksti pasėjus, rudenį jau galima piauoti pirmąją žolę, tik jokių būdu neganyti, nes dar jauna, mažai įžėlusi žolė išsi-

mina. Sekančiais metais tokia pieva jau duoda pilną produkciją. Tačiau nereikia pamiršti, kad kultūrinė pieva reikalauja ir nuolatinės priežiūros. Pirmiausia, ją reikia kasmet tręsti organinėmis, o ypač mineralinėmis trąšomis. Pernai, į ha išbėrę po 150 kg trąšų, gavome tik vidutinę žolę. Praeitų metų sėjos pievą apsėjome į ha po 300 kg superfosfato, 200 kg kalio ir 100 kg salietros. Drąsiai galiu pasakyti, kad iš ha gausime ne mažiau kaip po 75 cent šieno.

Taigi, kultūrinių pievų naudingumu nebentenka abejoti. Jų vertę puikiai įrodo ir toks faktas. Iš 10 karvių natūraliose pievose bandoje vidutiniškai primelždavome per dieną po 42 litrus, o pradėjus jas rišti kultūrinėje ganykloje, per vienuoliką dienų pieno išmilžis pakilo iki 90 litrų.

Kultūrinė pieva, ganykla — brangiausias kolūkio turtas, ir jį išigyti reikia kiekvienam kolūkiui.

B. Stančikas

„Neries“ kolūkio pirmininkas

Praeitais metais mūsų kolūkis pagal pieno gamybą buvo paskutinėje vietoje rajone: vidutiniškai iš vienos karvės teprimelžėme vos po 580 litrų pieno. O šiais metais pieno išmilžis padidėjo dvigubai. Gal kas nors nesupras, kaip mes to pasiekėme, netikės, kad ta pati karvė galidvigubai daugiau duoti pieno? Iš tikrųjų, dauguma karvių tos pačios, pernykštės.

Stebuklų neįvyko. Tokių rezultatų mes

Platesnį užmojį lenktyniavimui

Mūsų respublikos žemdirbiai, lenktyniaudami su baltarusiais, daug pasimoko iš kaimynų, kas gero pas juos pritaikydami savo laukuose, fermose, pasiekia vis naujų, aukštesnių laimėjimų. Mūsų rajono kolūkiečiai lenktyniauja su panevėžiečiais. Bet argi gali būti efektyvus platesnio masto lenktyniavimas, jeigu jis vystomas siaurai, atskiruose kolūkiuose, brigadose, fermose? O to, galima pasakyti, pas mus kaip tik ir trūksta. Jeigu „Pakupio“ kolūkio karvių melžėjos tarpusavyje lenktyniaudamos diena iš dienos primelžia vis daugiau pieno, tai kodėl nepalenktyniauti Marytės Melnikaitės vardo, „Bugailiškių“, „Adomynės“ ir kitų kolūkių karvių melžėjomis? Juk socialistinis lenktyniavimas nesumažins, o padidins darbo rezultatus. Šiuo metu, ganant gyvulius, svarbiausias vaidmuo tenka karvių melžėjoms ir kerdžiams, fermų vedėjams. Todėl kolūkių valdybos privalo tinkamai organizuoti jų darbą, jaut-

riau reaguoti į jų signalus, rimtai sutikti jų pasiūlymus, laiku pastebėti trūkumus ir kovoti su jais. Niekuo nepateisinamas toks kolūkių vadovų elgesys, kai melžėjos nusišalinamos nuo karvių priežiūros darbų. Žinoma, tada, nors jos ir stengiasi daugiau primelžti pieno, tai nebevien nuo jų priklauso. Gi tokių atvejų, kai galvijų prižiūrėtojai, šerikai, turėdami pastovų darbadienį, neatsižvelgiant į gaunamą produkciją, visai nesidomi, kiek karvės duoda pieno, dar pasitaiko „Adomynės“, „Mūsų rytojaus“ ir kt. kolūkiuose.

Vos trys mėnesiai beliko iki ūkinių metų pabaigos. Per šį palyginti trumpą laiką reikia žymiai padidinti pieno gamybą, produktyviai išnaudojant ganyklas, plačiai taikant papildomą gyvulių šėrimą žaliaja mase, organizuojant platų socialistinį lenktyniavimą karvių melžėjų, kerdžių ir kitų gyvulininkystės darbuotojų tarpe.

J. Cieška

Skapiškio MTS vyr. zootechnikas

Punktualumą mėgsta ir karvės

Karvės melžiu jau šeši metai. Per tiek laiko teko dirbti įvairiose sąlygose, susidurti su visokiais sunkumais. Patyriau, kad, norint iš karvės gauti daug pieno, neužtenka vien ją šerti ir melžti. Svarbu, kad šie darbai būtų atliekami punktualiai, visuomet vienu laiku. Jeigu ganykloje rišamos karvės tik laiku neperkilok į šviežią žolę, laiku nepagirdyk, žiūrėk puslit-

riu ir sumažėjo pienas. Visuomet tuo pačiu laiku melžiamos karvės atiduoda visą pieną, ir jo riebumas didesnis.

Griežtai laikydamasi punktualumo darbe, aš pasiekiau neblogų rezultatų, todėl ir kitoms karvių melžėjoms rekomenduoju reguliariai atlikti visus karvių priežiūros darbus.

J. Jurkšaitė

„Aušros“ kolūkio karvių melžėja

Mes tikime, kad šiuo metu atėjo lemiamas laikotarpis pakelti karvių produktyvumą 1956 metais, mes galime ir privalome per ganyklinį laikotarpį ištaisyti klaidas bei trūkumus, prileistus žiemos metu.

Todėl būtina:

gausiai ir netrikdomai aprūpinti karves žaliuoju pašaru per visą ganyklinį laikotarpį;

taisyklingai išnaudoti natūraliąsias ir kultūrinės ganyklas, organizuojant užuoganinį gyvulių ganyką bei juos rišant;

sudaryti kiekviename kolūkyje ilgametes kultūrinės ganyklas;

melžėjų, šerikų-kerdžių, žemės ūkio specialistų pareiga — organizuoti vasaros laikotarpiu gerą gyvulių priežiūrą ir laikymą, praktikuoti naktinį ganyką, tiksliai organizuoti girdymą;

ryžtingai kovoti prieš karvių bergždumą. Mes turime skirti visas jėgas prisiumtiems socialistiniams išipareigojimams įvykdyti.

(Iš rajono gyvulininkystės darbuotojų pasitarimo, įvykusio š. m. birželio 22 d., rezoliucijos)

Dvigubai padidėjo pieno primelžimas

atsiekėme tik kruopštaus melžėjų ir kitų gyvulininkystės darbuotojų darbo dėka. Žinoma, per trumpą laiką teko nugalėti eilę kliūčių, pašalinti įvairiausius trūkumus. Pirmiausia kolūkio valdyba kartu su gyvulininkystės darbuotojais aptarė galvijų priežiūros pagerinimo klausimą. Priėjome išvados, kad vasarą puikiausios sąlygos pieno

gamybai padidinti: karvei duok — ir ji duos. Todėl karvių ganymui išskyrėme daugiamečių žolių plotą, kuriam jas rišame. Čia jas kruopščiai prižiūri melžėjos, nuolat jas perkeldamos, nuolat girdydamos švairiu vandeniu, taip pat visuomet vienu laiku melždamos. Negalima rasti priekaištų Emilijos Gudienės, Stefos Norbutaitės, Marės

Baltušytės ir kitų melžėjų darbe. Ir tikriausia todėl, kad jos suinteresuotos kuo geriau prižiūrėti gyvulius, kad gautų daugiau pieno, nes už tai joms ir atlyginama. Dabar jau mums visiems gana aišku, jei karvę prižiūrėsi, tai ir pieno turėsi, ir visi vieningai, pasitardami siekiame nuolat vis geriau prižiūrėti gyvulius, o bendras, kolek-

tyvinis siekis visada lengviau įgyvendinamas.

Mes pasiryžę ir tikimės, kad per 2—3 metus ne tik pavysime, bet ir pralenksime neriečius pieno produktų gamyboje. Nors šiandien mūsų banda dar palyginti skurdi, dauguma karvių nusenę, neproduktyvios, bet mes jau šiais metais numatėme jų daugumą pakeisti jaunomis pievingomis karvėmis.

T. Jakubėnas

„Vedrupio“ kol. pirmininkas

Panevėžiečiai taria tvirtai: savo išsipareigojimus įvykdysime!

Š. m. birželio 23 d. Panevėžyje įvyko tarprajoninis gyvulininkystės darbuotojų pasitarimas apsvastyti socialistinio lenktyniavimo rezultatams keliant karvių produktyvumą. Panevėžiečiai papasakojo apie prisiimtą išsipareigojimą vykdyti, kokios priemonės dar reikalingos gyvulininkystei toliau vystyti, jos produktyvumui kelti. Šiame puslapyje mūsų kaimynai panevėžiečiai, su kuriais lenktyniaujame, kaip tik ir pasakoja apie savo darbą, savus pasiekimus, rūpesčius, apie ryžtą siekti naujų laimėjimų gyvulininkystės srityje.

Pieno primelžiame beveik dvigubai

(Iš M. Melnikaitės vardo kolūkio pirmininko drg. Bučinsko pasisakymo)

Pieno produktyvumas praėjusiais metais mūsų kolūkyje buvo žemas. Iš viso iki birželio 1 d. 1955 metais primelžėme 48 tonas pieno, gi šiais metais tai pačiai datai — virš 70 tonų. Kame gi yra pieno padidėjimo priežastys? Visų pirma tame, kad mes nuo praėjusių metų sukultūrinome ganyklas, išskirdami pradžia 45 ha plotą. Naudodami šiais metais kultūrines ganyklas ir papildomą karvių šėrimą žaliuoju pašaru (šiuo metu šeriami dobilais, vėliau — avižų-vikių mišiniu, kukurūzais ir t. t.), pagerindami karvių priežiūrą, mes pasiekėme beveik dvigubai didesnių pieno primelžimo rodiklių. Melžėjos Jalutytė, Pitkevičienė ir kitos 1 dieną vidutiniškai iš karvės primelžia po 10—12 litrų pieno. Melžėjos kovoja už gyvulių skaičiaus didinimą, prieš bergždumą. Melžėja Žilinskienė turi priskirtų 14 karvių, iš kurių gavo ir išaugino 14 veršelių. Mūsų kolūkio gyvulininkystės darbuotojai garbingai ištesės savo duotą žodį, išsipareigojimus — dėl pieno padidinimo produkcijos iki 1.500 kg — įvykdys.

Panevėžio rajono geriausios melžėjos, pasiekusios socialistiniame lenktyniavime aukščiausius pieno primelžimo rodiklius
Š. m. birželio 20 d.

Eil. Nr.	Pavardė ir vardas	Kolūkio pavadinimas	Karvių skaičius	Primelžta pieno ltr. nuo 1955. X. 1. iki 1956. VI. 20.
----------	-------------------	---------------------	-----------------	--

PANEVĖŽIO MTS ZONOS KOLŪKIAI

1. Stačikienė Ksenija	Vienybė	11	1280
2. Petrauskienė Veronika	"	13	1225
3. Kuzmienė Veronika	Raud. žvaigždė	11	842
4. Elžinaitė Ksavera	Paežerys	12	764
5. Ruplytė Angelė	Vilnius	14	713
6. Jančėnaitė Valė	"	14	711
7. Žostautaitė Liuda	"	14	709
8. Aniulytė Aldona	Paežerys	14	700

NAUJAMIESČIO MTS ZONOS KOLŪKIAI

1. Kareckienė Viktorija	Pašuojis	14	1110
2. Zolumskienė Janina	"	14	1053
3. Melėnaitė Domicėlė	"	14	1037
4. Arlienė Kazė	Nemunas	10	962
5. Pulukevičienė Barbora	Pašuojis	14	908
6. Kavaliauskaitė Zosė	"	14	905
7. Švainauskaitė Adelė	Aušra	13	887
8. Saplienė Emilija	"	12	869
9. Bučiūnaitė Elena	"	10	832
10. Jalutytė Ona	M. Melnikaitės v.	13	767
11. Pitkevičienė Elena	"	13	728
12. Juškienė Grasilda	Nemunas	10	704

LENKTYNIAUJANČIUOSE RAJONUOSE

Panevėžio ir Kupiškio rajonų kolūkiuose pasiekti pieno primelžimo rodikliai 1956 m. birželio mėnesį

PANEVĖŽYS

KUPIŠKIS

Primelžta vidutiniškai iš kiekvienos karvės 62 pieno (kilogramais) per antrąjį dešimtadienį	57
Antrąjį birželio dešimtadienį palyginti su pirmuoju dešimtadieniu (padidėjo)	7
6 Vidutiniškai per parą antrame dešimtyje	6

Panevėžio kolūkių šefuojančios organizacijos apdovanojo 61 gyvulininkystės darbuotoją, jų tarpe „Vienybės“ kolūkio karvių melžėją K. Stankevičienę, „Pašuojo“ kolūkio karvių melžėją V. Kareckienę, „Vilniaus“ kolūkio kerdžių Diršę, M. Melnikaitės vardo kolūkio melžėją Sierutytę ir kitus.

Ką išsipareigojau, būtinai pasieksiu

(Iš „Nemuno“ kolūkio karvių melžėjos drg. Juškienės pasisakymo)

Praėjusių metų klaida buvo ta, kad nepasirūpinome pakankamu stambiųjų ir sultingųjų pašarų kiekiu, dėl ko karvės teko ganyti net iki lapkričio 30 dienos ir anksčiausiai pavasarį išginti laukan. Tas labai neigiamai atsiliepė į karvių produktyvumą.

Mes, melžėjos, reikalaujame, kad mums būtų sudarytos geresnės sąlygos darbei, kad mūsų prižiūrimoms karvėms būtų užtektinai pagaminta pašarų.

Man priskirta 10 karvių. Be ganymo ir žaliojo pašaro karvės dar gauna 1 dieną 1 kg koncentruoto pašaro (miltų). Žymiai daugiau primelžiame pieno.

Daviau žodį primelžti iš kiekvienos karvės 1.500 kg pieno. Jau pasiekiau 1.000 kg. Duodant daugiau žaliojo

...Pasieksime, kad kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų kolūkiuose būtų primelžiama ne mažiau kaip 83,2 cnt pieno, tarybiniuose ūkiuose — ne mažiau kaip 525 cnt pieno, 100 ha grūdinių kultūrų pasėlių kolūkiuose gausime ne mažiau kaip 3,4 tūkstančio kiaušinių, tarybiniuose ūkiuose — 181 tūkstantį kiaušinių.

Siekiant padidinti gyvulininkystės produktų gamybą, 1956 m. kolūkiuose nupenėsime ne mažiau kaip 3 632 kiaules, iš jų iki liepos mėn. 1 d. — ne mažiau kaip 2 162 kiaules ir iki galo metų — 1 370 kiaulių; tarybiniuose ūkiuose nupenėsime 3 616 kiaulių; tame tarpe iki liepos 1 d. — 651 kiaulę ir antrame pusmetyje 2 965 kiaules.

Šiomet vienkartiniam apsiparšavimams kolūkiuose išskirsime 2 600 jaunų kiaulėlių ir tarybiniuose ūkiuose — 2 378. 1956 m. karvių skaičių 100 ha žemės ūkio naudmenų padidinsime kolūkiuose ne mažiau kaip iki 6,2 vieneto. Užtikrinsime, kad greta bandos papildymo, savos reprodukcijos sąskaita kolūkiai nupirks 205 karves ir 516 telyčių.

Pasieksime, kad 1956 m. iš kiekvienos karvės būtų primelžiama kolūkiuose ne mažiau kaip 1 480 kg pieno. Šiais metais tarybiniuose ūkiuose pieno primelžimą iš vienos karvės padidinsime ne mažiau kaip 1 000 kg, palyginti su 1955 metais.

(Iš Panevėžio rajono kolūkiečių, MTS, tarybinių ūkių darbuotojų bei žemės ūkio specialistų išsipareigojimų)

pašaro, koncentratų, laiku — Nepasiduosi. Ką išsipareigojau, būtinai pasieksiu, — pareiškė baigdamas melžėja drg. Juškienė.

Žalieji pašarai padidina gyvulių produktyvumą

(Iš Naujamiesčio MTS vyr. zootechniko drg. Nako pasisakymo)

Kad papildomas karvių šėrimas žaliaisiais pašarais ganykliniu laikotarpiu padidina jų produktyvumą, rodo mūsų rajono „Aušros“ kolūkio pavyzdys. „Aušros“ kolūkis, gerindamas ganyklas ir įvesdamas žaliąjį konvejerį, pasiekė vis augantį iš kiekvienos karvės pieno primelžimą. Jei palyginsime su praėjusių metų to pačio laikotarpio pieno primelžimo rezultatais, tai pamatysime, kad šiais metais iš kiekvienos karvės pieno primelžta 331 kg daugiau. Daugiau negu pernai dėl tos pačios priežasties pieno primelžė ir „Žalgirio“ kolūkio melžėjos. „Aušros“ kolūkyje išaugo gyvulininkystės darbuotojų kadrui. Rajono pirmųjų gretose — melžėjos A. Šveinauskaitė, E. Saplienė, E. Bučiūnaitė ir kt., pri-

melžusios virš 800 litrų pieno. Jos tiki, kad išsipareigojimai bus įvykdyti. Tą užtikrins nuširdus jų darbas, stropi karvių priežiūra.

Man teko buvoti Šeduvos ir Ramygalos rajonuose. Šeduvos rajono „Draugo“ ir „Naujosios sodybos“ kolūkiuose, šeriant karves žaliuoju pašaru, pieno produkcija padidinta beveik dvigubai.

Tarpusavio socialistinio lenktyniavimo rezultatų patikrinimas duoda galimybę paimti iš kaimynų tai, kas gera ir tą pritaikyti savo rajone, pasakyti jiems, kas bloga, kad jie galėtų tuos trūkumus ištaisyti. Tuo pačiu ir mūsų kaimynai radę gero — pasinaudos, o trūkumus iškels, pasakys mums kaip juos pašalinti.

SVARBU IR GERAI GANYTI

(Iš „Vienybės“ kolūkio kerdžiaus drg. Folfmano pasisakymo)

Mano, kaip kerdžiaus, kelių metų praktika parodė, kad pieno produkcijos didinimas vasaros laikotarpiu labai daug priklauso nuo ganyklų ir nuo pačio ganymo. Anksčiau ganėme karves paprastose ganyklose, man jų buvo priskirta virš 100. Produkcija nors ir pakildavo vasarą, bet labai nežymiai.

Kolūkio valdyba teisingai pasiūlė pagerindama ganyklas. Šiuo metu ganau 20 ha kultūrinėje ganykloje užuogomis iki 12—13 val. Per vidurdienį karvės ilsisi, o apie 17—18 val. vėl ganau iki vėlyvos nakties. Gerti karvės gauna užtektinai.

Gautoji produkcija iki š. m. birželio 20 d. (970 litrų pieno iš kiekvienos karvės) rodo, kad didelę reikšmę turi karvių produktyvumui kelti ir kerdžiaus darbas, ganyklų kokybė.

Iš karvės primelžiu daugiau pieno

(Iš „Uliūnų“ kolūkio karvių melžėjos drg. Adomavičiūtės pasisakymo)

Karvei duosi, ir ji tau duos — ši tiesa nenuneigiam. Aš pradėjau dirbti melžėjos pareigose tik šiais metais. Man priskirta 15 karvių. Praėjusiais metais, kai buvo bloga jų priežiūra ir šėrimas, kiekviena karvė 1 dieną davė 4 litrus pieno, gi šiuo metu pieno primelžimas iš kiekvienos karvės padidėjo iki 10 litrų. Išsipareigojau iki spalio mėnesio 1 d. primelžti 1 500 kg pieno ir tikiu, kad šis kiekis bus pasiektas. Mano pageidavimas, kad kolūkio valdyba dar reikliau vadovautų gyvulininkystės darbuotojams, pasistengtų suteikti geresnes darbo sąlygas.

VORONEZO SRITIS. Semiluksko rajono Chruščiovo vardo kolūkis kasdien išsiunčia iki 1.250 kilogramų pieno. Melžėjos išsipareigojo gauti per metus iš kiekvienos karvės ne mažiau 3.200 kg pieno. Nuo traukoje: pieno pakrovimas pardavimui iš Semiluksko rajono Chruščiovo vardo kolūkio.

A. Zenino nuotr.

(TASS).

Rūpinimasis

senais kolūkiečiais

Aukštai kalnuose esantis Leriko rajonas (Azerbaidžano TSR) vadinamas Azerbaidžano ilgo amžiaus kraštu. Čia kiekviename kalme yra gyventojų, turinčių daugiau kaip po 100 metų. Kolūkių valdybos ir rajono visuomenė labai rūpinasi seniausiais čabanais, žemdirbiais, sodininkais. Pasenusiems kolūkiečiams iki gyvos galvos skiriama 120—150 darbdienų per metus pensija, daugeliui iš jų kolūkiai stato namus, padeda įsigyti gyvulius.

Vaismedžių sodo tankmėje Pirasuros kaime baigiamas statyti namas seniausiam šalies kolūkiečiui Machmudui Elvazovui. 148 metų kalniečiui nustatyta mėnesinė 600 rublių pensija. Elvazovas nenori mesti darbo, ir nuo metų pradžios yra išdirbęs apie 150 darbdienų.

Kaimyniniame kaime Krupskos vardo žemės ūkio artelė stato namą 136 metų kolūkiečiui Kuli Machmudovui.

Daugiau kaip 100 metų išdirbo čabanu Vachadas Gasanovas. Dabar, pasitraukdamas išsėtis, 132 metų kalnietis Čapajevos vardo kolūkio valdybos nutarimu gaus per metus 125 darbdienius.

Netoli rajono yra gydomieji šaltiniai su karštu vandeniu. Kolūkių valdybos suteikia pasenusiems kolūkiečiams transportą, važinėti ten gydytis.

(TASS-ELTA).

Pirmosios mokyklos-internatai Kazachstane

Kazachstane steigiamos pirmosios mokyklos - internatai. Iki naujųjų mokslo metų pradžios jie bus atidaryti Karagandoje, Čimkente, Aktiubinske, Gurjeve, Semipalatinске, Panfilove ir vienoje iš Akmolinsko srities gyvenvietėje. Šiemet į internatus bus priimta 1 770 žmonių.

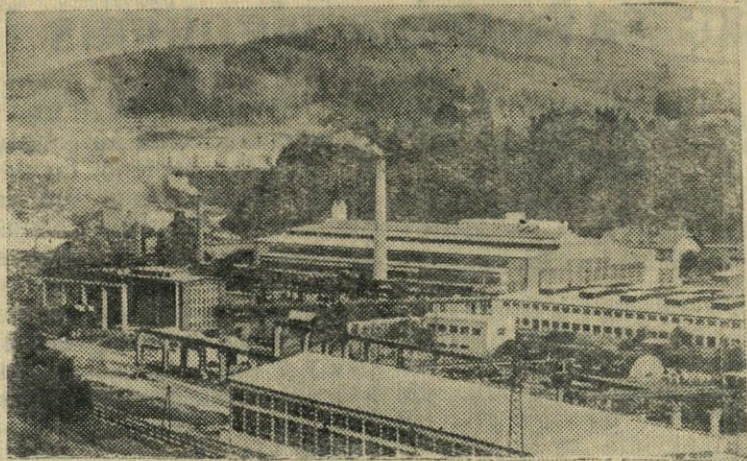
(TASS-ELTA).

Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje

MASKVA. 1956 metų Visasąjunginė žemės ūkio paroda. Nuotraukoje: „Tautų draugystės“ fontanas ir Svarbiausias paviljonas. N. Granovskio nuotr.

(TASS-ELTA).

Jugoslavijos Federatyvinė Liaudies Respublika. Metalurgijos gamykla Rave mieste (Slovakija).

Tarybų Tautinė apžvalga

Didžiulis politinis pakilimas viešpatuoja nūnai didžiausioje arabų valstybėje Afrikos šiaurės rytuose — Egipte. Birželio 18 dieną egiptiečiai pažymėjo savo nacionalinę šventę. Tą dieną 1953 metais Egiptas buvo paskelbtas respublika. Šiemet Respublikos diena sutapo su anglų okupacijos pasibaigimu. Paskutinis anglų kareivis paliko šalį, kuri 74 metus kentėjo sunkią okupaciją.

Kartu su egiptiečiais šią šventę pažymi pasaulio tautos ir valstybės, kurios nuosirdžiai linki egiptiečiams gyventi taikiai ir sukurti klestinčią šalį.

1952 metų liepos 23 dieną, papulkininkio Gamalio Abdel Naserio vadovaujami, pažangūs egiptiečių karininkai sukėlė revoliuciją, kurią parėmė visa tauta. Šios revoliucijos tikslas buvo panaikinti imperialistų viešpatavimą šalyje, likviduoti kapitalistinių monopolijų ir stambių dvarininkų viešpatavimą, sukurti stiprią nacionalinę kariuomenę, užtikrinti socialinį teisingumą, įkurti tvirtą demokratine valdžią.

Egipto respublika gyvuoja tik trejus metus. Tačiau egiptiečiai jau pasiekė didelių laimėjimų. Čia nuosekliai įgyvendinama žemės reforma, kuri bus užbaigta per penkerius metus. Bežemių valstiečiai-felachai, ilgus amžius vilkę dvarininkų jungą, gaus žemės, už kurią jie apmokės per 30 metų. Pradėta vystyti nacionalinę pramonę, suklesti egiptiečių kultūra.

Jaunoji Egipto Respublika vykdo nepriklausomą politiką, siekdama išsaugoti taiką Artimuosiuose ir Viduriniuose Rytuose. Ji kovoja prieš imperialistų mėginimus vienokiu ar kitokiu būdu išsaugoti kolonijinį viešpatavimą arabų tautoms. Egipto Respublika griežtai pasisako prieš Vakarų valstybių sudaromus karinius blokus, siekia bendradarbiauti su visomis šalimis lygybės pagrindais. „Mes neiešime, — pasakė Egipto vyriausybės vadovas Gamalis Abdel Naseras, — kad kuri nors valstybė

arba valstybių grupė žiūrėtų į mus kaip į savo įtakos sferą... Mes ginsime savo nepriklausomybę iki paskutinio kraujo lašo“.

Neseniai Egipto vyriausybė nutarė pripažinti Kinijos Liaudies Respubliką ir užmegzti su ja diplomatinius santykius. Vis labiau stiprėja Egipto ryšiai su socialistinėmis valstybėmis. Iš socialistinės stovyklos šalių Egiptas gauna didelę techninę ir ekonominę pagalbą.

Kasdien stiprėja draugystė tarp TSR Sąjungos ir Egipto. Naujas, ryškus nuolat stiprėjančių dviejų šalių ryšių įrodymas yra TSRS Užsienio reikalų ministro drg. Šepilovo vizitas į Kairą Egipto vyriausybės kvietimu dalyvauti Nepriklausomybės ir Respublikos dienos iškilmėse. Šios draugiškos šalies visuomenė sveikina šį vizitą, įvertina jį kaip stambų žingsnį toliau plečiant ir stiprinant Tarybų Sąjungos—Egipto draugystę ir bendradarbiavimą.

Šiomis dienomis Budapešte pasibaigė Pasaulinė darbo moterų konferencija. Pirmą kartą istorijoje susirinko 42 šalių darbo moterų atstovės — įvairiausių profesijų moterys. Jos atvyko iš kapitalistinių, socialistinių, kolonijinių ir priklausomų šalių.

Konferencijoje buvo aptartas klausimas apie bendrą moterų kovą už socialines bei politines teises ir apie moterų dalyvavimą profsąjunginiame judėjime.

Moterys viso pasaulio šalyse greta vyrų dirba daugelyje ūkio bei kultūros sričių. Tačiau daugumoje kapitalistinių ir kolonijinių šalių darbo moterų padėtis yra nepalyginamai sunkesnė už vyrų padėtį. Net tokiose išsivysčiusiose kapitalistinėse šalyse, kaip Jungtinėse Amerikos Valstybėse, Anglijoje ir Prancūzijoje darbininkės neturi lygių su vyrais teisių. Už lygų darbą jos gauna žymiai mažesnę atlyginimą. Mažinant darbo jėgą imonėse, iš darbo visų pirma atleidžiamos moterys, ir

Istorinis posūkis egiptiečių tautos gyvenime

Už darbo moters teises ir taiką

dėl to jų tarpe yra ypač daug bedarbių.

Bet dar sunkesnis yra darbo moters gyvenimas kolonijinėse ir priklausomiose šalyse. Konferencijoje kalbėjusi Prancūzijos kolonijos — Madagaskaro atstovė papasakojo, kad moterys priverstos dirbti puslėčiui, nepakenčiamose sąlygose.

Konferencijoje priimtame Kreipimesi į viso pasaulio moteris, o taip pat kituose

konferencijos dokumentuose pabrėžiama, kad būtina imtis energingų žygių darbo moterų gyvybiniams reikavimams patenkinti, jų teisei į darbą, į lygų su vyrais uždarbį užtikrinti, jų kvalifikacijai kelti. Konferencijos dalyvės vieningai pareiškė, kad darbo moterų gerovė yra neatskiriama nuo taikos. Tik taikos politika gali užtikrinti darbo moterims, kaip ir visai darbininkų klasei, geresnį, šviesesnį gyvenimą. Pasaulio darbo moterų atstovės paragino didžiąsias valstybes nusiginkluoti, uždrausti atominį ginklą, vystyti ekonominius ryšius tarp įvairių valstybių, užtikrinti tvirtą taiką ir tautų saugumą.

M. Vasiliauskas

Panevėžio zonos sunkumų kilnotojai Kupiškėje

Neseniai Kupiškio kultūros namų salėje įvyko Panevėžio zonos sunkumų kilnojimo pirmenybės, kuriose dalyvavo Biržų, Kėdainių, Joniškėlio ir mūsų rajono sunkiaatletai.

Lengviausiam svoryje (56 kg) trikovės veiksmuose (spaudimas, rovimas, stūmimas) I-ąją vietą iškovojo kėdainietis I. Rudakovas, kuris surinko 187,5 kg, tuo pačiu įvykdė III Visasąjunginį sportinį atskyrį. Mūsų rajono sportininkas L. Bolna šiame svoryje užėmė II-ąją vietą (170 kg). III-oji vieta liko Joniškėlio sportininkui J. Mikitavičiui, trikovėje iškėlusiam 135 kg.

Puslengviame svoryje (55—60) varžėsi keturi sunkiaatletai. I-ąją vietą užėmė Kėdainių sportininkas J. Usatovas, surinkęs trikovėje 237,5 kg (III Visasąjunginis sportinis atskyris). Kupiškietis Juodiškis šiame svoryje užėmė II-ąją vietą (205 kg), tuo pačiu įvykdė III-ąjį sportinį atskyrį. III-oji vieta liko H. Šimoliūnui (Joniškėlis) — 197,5 kg.

Šiame svoryje individualiai dalyvavęs Biržų sportininkas V. Leščinskas surinko 202 kg.

Lengvame svoryje (60—67,5 kg) gerai pasirodė kėdainietis D. Kolesnikovas. Trikovėje jis iškėlė 230 kg. II-ąją vietą užėmė individualiai dalyvavęs Biržų

sportininkas M. Taujanskas (217,5 kg). III-oji vieta liko kupiškietis Karazijai (190 kg).

Pusvidutiniame svoryje (67,5—75 kg) gerų rezultatų atsiekė Kondratjevas (Kėdainiai). Jis trikovės veiksmuose surinko 262,5 kg ir išpildė III-ąjį sportinį atskyrį. Kupiškietis R. Gudas šioje svorio kategorijoje užėmė II-ąją vietą (215 kg). Joniškėlio sunkiaatletas A. Dubras iš varžybų iškrito.

Vidutiniame svoryje (75—82,5 kg) dalyvavo tik Joniškėlio ir Kėdainių sunkiaatletai. I-ąją vietą su 289 kg (III sportinis atskyris) iškovojo kėdainietis St. Semionovas. II-oji vieta liko A. Židoniui (Joniškėlis) — 205 kg.

Tenka pažymėti, jog pus-sunkiam svoryje (82,5—90 kg) pirmąją vietą iškovojo kupiškietis V. Binkys, trikovėje surinkęs 260 kg. Kėdainietis D. Osiečas (210 kg) liko antroje vietoje.

Sunkiam svoryje kupiškietis R. Baltušius, dalyvavusiam vienam, atiteko I-oji vieta. Jis trikovėje surinko 245 kg.

Pagal komandiniai užimtas vietas Panevėžio zonos sunkumų kilnojimo komandos pasiskirstė sekančiai: pirmąją vietą užėmė Kėdainių, antrąją — Kupiškio ir trečiąją — Joniškėlio sportininkai.

R. Vitkus

Tinklininkai treniruojasi

Prie „Aukštaičių“ kolūkio sporto kolektyvo sudarytos vyrų ir moterų tinklinio komandos. Sportininkai kiekvieną vakarą sistemini-

gai treniruojasi. Gerą žaidimo techniką rodo J. Laučius, L. Butkevičius, M. Zumbrikaitė, L. Petrauskaitė ir kt.

P. Petrauskas

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

E K R A N A S

Kinoteatras „AUŠRA“

„Keliai ir likimai“ — birželio 28 d.

„Ilgotąs grįžo namo“ — birželio 29 d. — liepos 1 d.

Seansų pradžia 21 val.